

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 5Co/436/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5112238640
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 10. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Miroslav Jamrich
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2014:5112238640.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Miroslava Jamricha a členov senátu JUDr. Gabriely Veselovej a JUDr. Dagmar Cabadajovej, v právnej veci navrhovateľa: JUDr. Jozef Škulavík, advokát, so sídlom M. T. XX, proti odporcovi: W. E., nar. XX.XX.XXXX, bytom V. A. XX, právne zastúpený JUDr. Evou Lekešovou, advokátkou, so sídlom N. XX, D., o zaplatenie 13.542,- eur, o odvolaní navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu Žilina č. k. 18C/27/2013-167 zo dňa 13. marca 2014 v spojení s opravným uznesením Okresného súdu Žilina č. k. 18C/27/2013-191 zo dňa 22. mája 2014

rozhodol:

Krajský súd rozsudok okresného súdu č. k. 18C/27/2013-167 zo dňa 13.03.2014 spolu s opravným uznesením č. k. 18C/27/2013-191 zo dňa 22.05.2014 p o t v r d z u j e .

Odporcovi náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a .

odôvodnenie:

Okresný súd Žilina napadnutým rozsudkom zamietol návrh navrhovateľa. Navrhovateľovi uložil povinnosť nahradiť odporcovi trovy konania vo výške 1.310,62 eur titulom trov právneho zastúpenia a vo výške 212,50 eur titulom súdneho poplatku za odpor proti platobnému rozkazu, a to v lehote do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

Súd prvého stupňa v odôvodnení rozsudku uviedol, že medzi účastníkmi konania bol uzatvorený zmluvný vzťah. Odporca udelil plnú moc advokátovi - navrhovateľovi na úkony špecifikované v splnomocnení zo dňa 15.04.2010. Táto plná moc bola udelená do 05.06.2012, kedy došlo k odvolaniu plnej moci zo strany odporcu. Z ničoho nevyplývalo, že by medzi účastníkmi bola dohodnutá zmluvná odmena. Nakoľko medzi účastníkmi nebola dohodnutá zmluvná odmena prichádzala do úvahy len tarifná odmena. Súd poukázal na skutočnosť, že nakoľko medzi účastníkmi konania nebola dohodnutá zmluvná odmena, prichádza do úvahy tarifná odmena. Z obsahu celého spisového materiálu, ani z vyjadrenia účastníkov konania nemal preukázané, že by hodnota nehnuteľností, ktorých sa právne služby týkali, bola navrhovateľom vierohodným spôsobom preukázaná už v čase poskytnutia právnych služieb, resp. v čase vystavenia faktúry č. 16/2012 zo dňa 26.10.2012 a teda, že odporca bol navrhovateľom na začiatku, t.j. pri udelení plnej moci, riadne a včas poučený a informovaný navrhovateľom o tom, aká tarifná odmena bude účtovaná odporcovi za jednotlivé úkony právnej služby, teda z akej tarifnej hodnoty sa vypočíta odmena. Nemal preukázané, z čoho navrhovateľ vychádzal, z akého listinného, vierohodného podkladu, keď v návrhu na začatie konania uviedol hodnotu za 1 m² v sume 20,- eur, hodnota nadobudnutého majetku predstavovala 8.000.000,-Sk a z toho vypočítal odmenu za jeden úkon v sume 3.344,- eur. Teda navrhovateľ nepreukázal ani informovanie odporcu o tarifnej hodnote, čo vyplýva aj z toho, že k splnomocneniu došlo dňa 15.04.2010, ale znalecký posudok bol vyhotovený až v roku 2013. Teda ani

sám navrhovateľ nemal vedomosť o tarifnej hodnote pri splnomocnení, keďže táto bola stanovená až v roku 2013. Na základe uvedených skutočností dospel k záveru, že navrhovateľovi prináleží odmena za úkon právnej služby, a to tarifná odmena, ale podľa § 11 ods. 1 písm. a) vyhlášky č. 655/2004 Z.z. Uviedol, že navrhovateľovi prináleží odmena za 3 úkony spolu v sume 166,47 eur. Zo strany účastníkov konania bolo preukázané, že odporca navrhovateľovi poskytol vopred sumu 200,- eur ako zálohu, uvedené nebolo medzi účastníkmi sporné. Táto suma však nebola žiadnym spôsobom zo strany navrhovateľa zohľadnená a zúčtovaná v jeho vyúčtovaní odmeny a súd konštatoval, že táto záloha nebola spotrebovaná. Nakoľko záloha pokrýva vzniknuté trovy, súd žalobu zamietol.

Proti tomuto rozsudku podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie navrhovateľ, ktorý sa domáhal zrušenia napadnutého rozsudku a rozhodnutia, že odporca je povinný nahradiť navrhovateľovi vyfakturovanú sumu faktúrou č. 16/2012 vo výške 3.544 eur, s 0,05 % úrokom z omeškania denne z tejto sumy od 01.11.2012 do zaplatenia a náhrady trov konania. Uviedol, že prvostupňový súd neúplne zistil skutkový stav veci, nevykonal navrhnuté dôkazy potrebné pre zistenie rozhodujúcich skutočností, nepredvolal svedkyňu Ing. Kružliakovú - riaditeľku Správy katastra Bytča, výzved p. S. nepodrobil takému výsluchu, aby zabránil krivej výpovedi, nevyočul svedkov, pritom to boli svedkovia znalí pomerov k zápisu vlastníckych práv na LV. Sudkyňa si neosvojila dôkazy v spise, v tom že neporovnala dobu odkedy mal navrhovateľ prerušenú činnosť od SAK. Uviedol, že sudkyňa nezistila kompletne a hodnoverne skutkový stav, dospela na základe vykonaných dôkazov, nesprávnym skutkovým zisteniam, na základe čoho nesprávne posúdila prejednávajúcu vec a rozhodla v jeho neprospech. Konštatoval, že sudkyňa dospela k záveru podľa výpovede dcéry odporcu, že 200 eur bola suma za celé konanie advokáta, že podľa sudkyne sa jedná o zmluvnú odmenu. Ďalej tvrdil, že podľa rozhodnutia mal sumou 200 eur pokryť nielen všetky kolky na nové LV, ale i zaplatenie vyhotovenia notárskej zápisnice. Uviedol, že za kolky a notársku zápisnicu zaplatil 200 eur, za vyhotovenie znaleckého posudku k určeniu ceny nehnuteľnosti zaplatil 300 eur, to sú spolu poplatky v hodnote 500 eur, mínus záloha 200 eur = 300 eur. Napriek tomu, že si za svoju právnu pomoc vyúčtoval podľa § 9 - podľa tarifnej odmeny, ktorú oprel o znalecký posudok, kde znalec ohodnotil hodnotu nehnuteľností, ktorú previedol cez NZ na odporcu sumou 188.000 eur, uviedol, že tento dôkaz mala sudkyňa iba podporiť, pretože nestranný znalec potvrdil hodnotu nehnuteľnosti, z ktorej vychádza i ust. § 10 ods. 1 vyhlášky č. 655/2004 Z.z.. Uviedol, že i napriek tomu, že sudkyňa správne rozhodla, že ak nie je dohodnutá žiadna odmena, platí k fakturácii odmena tarifná, teda odmena z hodnoty nehnuteľností, na strane druhej mu túto odmenu nepriznala a tvrdila, že suma 200 eur, ktorú navrhovateľ prijal je odmenou postačujúcou na pokrytie jeho právnych služieb. Konštatoval, že advokácia je slobodné povolanie a vyfakturovanie právnej pomoci slúži na jeho živobytie. Pri fakturovaní právnej pomoci vychádzal z platnej vyhlášky č. 649/2005 Z.z.. Táto platná vyhláška na základe ktorej si prácu vyfakturoval sa v odôvodnení nepomína. Uviedol, že od odporcu prijal plnú moc už podľa platnej vyhl. č. 649/2005 Z.z. a nie podľa vyhl. č. 655/2004 Z.z..

Odporca k odvolaniu uviedol, že súd správne poznamenal, že zákony sa nedokazujú. Sú dané preto sa o nich nediskutuje. Navrhovateľ namiesto toho polemizuje s rozsudkom súdu, resp. osobne so samosudkyňou. Systém zápisov do katastra vysvetlila svedkyňa z katastra. Spôsob zapisovania do katastra nemá nič spoločné s predmetom sporu. Poukázal na skutočnosť, že podľa jeho názoru, sudkyňa pri troch úkonoch, ktoré priznala postupovala nesprávne. Sudkyňa opomenula, že navrhovateľ mal udelenú plnú moc od dvoch klientov. Navrhovateľ počas celého konania s ním nebol v osobnom kontakte a jednal len s jeho dcérou, pričom navrhovateľ od nej nežiadal žiaden doklad, že dcéra koná v mene otca. Čestné vyhlásenie namietal ako úkon, pretože z písomného vyhotovenia nie je zrejmé, kto ho vypracoval. Vyžiadanie podkladov zo Správy katastra Bytča nebolo potrebné, pretože všetky podklady navrhovateľovi predložila dcéra odporcu. Namietal aj odmenu za žiadosť na notársky úrad, pretože zo zistených dokladov, ktoré navrhovateľ mal, mohol zistiť, že odporca je vlastníkom spomínaných nehnuteľností, a tak by bol prišiel na to, že vlastníkom nehnuteľností nemôže vydržať tie isté nehnuteľnosti. Preto považoval tento postup zo strany navrhovateľa za neprofesionálny. Napriek niektorým výhradám k spôsobu výpočtu odmeny navrhovateľa ako advokáta, považoval napadnuté rozhodnutie za vecne správne, náležité bol zistený skutkový stav a vykonaný správny právny rozbor veci v súlade so všetkými zákonmi, ktoré sa na daný prípad vzťahujú. Zároveň si uplatnil trovy odvolacieho konania.

Krajský súd ako súd odvolací preskúmal napadnutý rozsudok okresného súdu v rozsahu mu danom ustanovením § 212 ods. 1 O.s.p. a bez nariadenia pojednávania (v súlade s § 214 ods. 2 O.s.p. v spojení s § 156 ods. 3 O.s.p.) napadnutý rozsudok okresného súdu v súlade s § 219 ods. 1,2 O.s.p. ako vecne správny potvrdil.

V zmysle § 219 ods. 1 O.s.p., odvolací súd rozhodnutie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

V zmysle § 219 ods. 2 O.s.p., ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

Krajský súd ako súd odvolací preskúmaním napadnutého rozsudku, prislúchajúceho spisového materiálu a vyhodnotením toho, čo uviedli účastníci v odvolacom konaní, sa v plnom rozsahu stotožnil so skutkovými a právnymi závermi súdu prvého stupňa. Odvolací súd konštatuje, že prvostupňový súd v dostatočnom rozsahu zistil skutočnosti rozhodné pre posúdenie danej veci, vecne správne rozhodol a svoje rozhodnutie odôvodnil v súlade s ust. § 157 ods. 2 O.s.p. Odôvodnenie rozhodnutia okresného súdu je vecne správne, pričom v jednotlivostiach naň poukazuje aj krajský súd. Z uvedených dôvodov sa krajský súd v odvolacom konaní obmedzil iba na konštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia tak, ako vyplýva z citovaného ust. § 219 ods. 2 O.s.p. Rozhodnutie prvostupňového súdu zodpovedá zákonným požiadavkám kladeným na odôvodnenie rozhodnutia. Okresný súd v odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol rozhodujúci skutkový stav, primeraným spôsobom opísal priebeh konania, stanoviská procesných strán k prejednávanej veci, výsledky vykonaného dokazovania a citoval právne predpisy, ktoré aplikoval na prejednaný prípad a z ktorých vyvodil svoje právne závery. Prijaté právne závery primerane vysvetlil. Podľa názoru odvolacieho súdu výpovede ďalších navrhovaných svedkov - pracovníkov katastra navrhovaných navrhovateľom nemajú zásadný význam, pre posúdenie veci, nakoľko daná skutočnosť musí vyplývať z právnych predpisov. Z týchto dôvodov potom odvolací súd nepovažoval za potrebné vypočuť aj ďalších navrhovaných svedkov navrhovateľom. S prihliadnutím na výsluch svedka P. S. odvolací súd konštatuje, že výsluch svedka bol vykonaný v súlade so zákonom (§ 126 O.s.p.) a neboli porušené práva účastníkov konania.

Pokiaľ navrhovateľ namietal, že z odôvodnenia okresného súdu vyplýva, že medzi navrhovateľom a odporcom sa jedná o zmluvnú odmenu, krajský súd považuje túto námietku za bezpredmetnú. Z odôvodnenia vyplýva, že nakoľko medzi účastníkmi konania nebola dohodnutá zmluvná odmena, prichádza do úvahy tarifná odmena. Nakoľko navrhovateľ nepreukázal informovanie odporcu o tarifnej hodnote ešte pred začatím úkonu, čo vyplýva aj z toho, že k splnomocneniu došlo dňa 15.04.2010, ale znalecký posudok bol vyhotovený až v roku 2013, dospel okresný súd k správne záveru, že navrhovateľovi prináleží odmena za úkon právnej služby, a to tarifná odmena, ale podľa § 11 ods. 1 písm. a) vyhlášky č. 655/2004 Z.z.. V odôvodnení sa podrobne zaoberal skutočnosťou či záloha 200,- eur bola spotrebovaná na základe čoho dospel k správne záveru, že záloha spotrebovaná nebola.

Pre posúdenie právneho vzťahu medzi navrhovateľom a odporcom okresný súd správne aplikoval Zákon o advokácii a vyhlášku č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov. Odvoláciu námietku navrhovateľa, že odvolací súd nepoužil vyhl. č. 649/2005 Z.z. nepovažuje krajský súd za dôvodnú. Vyhláškou č. 649/2005 Z.z. sa doplnila vyhláška Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení vyhlášky č. 279/2005 Z.z. Z uvedeného vyplýva, že okresný súd aplikoval správne vyhlášku č. 655/2004 Z.z. v platnom znení.

Pri rozhodovaní o náhrade trov odvolacieho konania odvolací súd vychádzal z ust. § 142 ods. 1 O.s.p., § 150 ods. 1 O.s.p. v spojení s ust. § 224 ods. 1 O.s.p. Odporca ako úspešný účastník v odvolacom konaní si náhradu trov odvolacieho konania uplatnil avšak krajský súd mu ich náhradu nepriznal. Vyjadrenie k odvolaniu neobsahovalo žiaden právny rozbor veci. Krajský súd nepopiera právo účastníka vyjadriť sa k odvolaniu, avšak uvedené vyjadrenie považuje za neúčelné s úmyslom navýšiť trovy odvolacieho konania bez kvalifikovaného vyjadrenia k odvolacím dôvodom, preto mu náhradu trov odvolacieho konania nepriznal.

Rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté hlasovaním v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.